

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΠΕΘΑΜΕΝΗΣ

ΤΟΥ ΜΙΣΕΛ ΖΕΒΑΚΟ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Πραγματικά, ο Ρισελιέ στεκόταν ακίνητος σέ λίγων μέτρων απόστασι με τὰ χέρια σταυρωμένα. Τὸ βλέμμα του ἔλαμπε ἐξαιρετικὰ ζωηρό.

— Λοιπὸν, εἶπε ὁ Καίσαρ εἰρωνικὰ, ἀφοῦ ὁ καρδινάλιος εὐαρεστήθηκε νὰ μᾶς περιμένῃ, ἄς τὸν χαιρετήσωμε!

— Τὰ ξίφη σας, κύριοι! ἀκούστηκε μιά φωνὴ ἤρεμη καὶ ἐπιτακτικὴ πίσω τους.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀνατινάχθηκαν. Σταμάτησαν τ' ἄλογά τους. Εἶχαν γίνεῖ κ' οἱ δύο πελιδνοί.

— Κάποιο λάθος θὰ συμβαίνει! τραύλισε ὁ Ἀντώνιος.

Ὁ Καίσαρ τοῦ ἔρριξε ἕνα βλέμμα κεραυνοβόλο, βλέμμα κατάρας. Ὡστόσο συγκρατήθηκε καὶ ρώτησε τὸν ἄντρα πού εἶχε μιλήσει:

— Ποιὸς εἶστε, κύριε;

— Ἐπειδὴ δὲν θέλετε ν' μ' ἀναγνωρίσετε, ἀπάντησε ὁ ἀγνωστος σταματώντας τὸ ἄλογό του μπροστὰ στοὺς δύο ἀδελφοὺς, σὰς λέω ὅτι εἶμαι λοχαγὸς τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως. Καὶ τώρα, κύριοι, εὐαρεστηθῆτε νὰ μοῦ παραδώσετε τὰ ξίφη σας!...

Ὁ δούξ τῆς Βανδώμης ἔρριξε γύρω του ἕνα βλέμμα ἄγρια, ἀλλὰ ἀμέσως εἶδε νὰ τὸν περικυκλώνουν καμμιά πενηνταρὶα σωματοφύλακες. Τὸ βλέμμα τοῦ δούκῃ διευθύνθηκε τότε πρὸς τὸ μέρος ὅπου θρῖσκόταν ἡ σκηνὴ τοῦ βασιλέως. Καὶ εἶδε ἐκεῖ τὸν καρδινάλιο Ρισελιέ ἀκίνητο, με τὰ χέρια σταυρωμένα, ὁμοιο μὲ ἀγαλμα.

Ὁ Ἀντώνιος ἀπλώσε τότε τὸ χέρι του ἀπειλητικὰ πρὸς τὸν καρδινάλιο καὶ φώναξε ἄγρια:

— Ἄθλιε! Προδότη! Θὰ ξαναἰδωθοῦμε.

— Σιωπὴ! τοῦ εἶπε ἐπιτακτικὰ ὁ Καίσαρ. Καί, στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀρχηγὸ τῶν σωματοφυλάκων ἐπρόσθεσε:

— Κύριε, πῶς μπορεῖτε νὰ με συλλάβετε, τὴν στιγμή πού ἐρχομαι ἐδῶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ βασιλέως; Πῶς μπορῶ νὰ ὑποθέσω ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶνε ψεύτης καὶ ἀπατεῶν;

— Κύριε, τοῦ ἀπάντησε ὁ λοχαγὸς τῶν σωματοφυλάκων, ὁ βασιλεὺς δὲν ψεύδεται... Ὁ βασιλεὺς σὰς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ φερθῆ σὲ σὰς ὅπως καὶ στὸν ἀδελφό σας... Σὰς συλλαμβάνει λοιπὸν καὶ τοὺς δύο... Ἔτσι κρατᾷ τὸ λόγο του...

Κι' αὐτὴ ἦταν ἡ σκληρὴ ἀλήθεια.

Οἱ δύο ἀδελφοί, βλέποντας ὅτι δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν ἄλλοιῶς, ἀφίππευσαν. Ἐκατὸ σωματοφύλακες τοὺς περικύκλωσαν ἀμέσως, τοὺς ἀφαίρεσαν τὰ ξίφη τους καὶ τοὺς τράβηξαν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο. Ἐκεῖ τοὺς ἔβλεπαν σὲ δύο ἀμάξια πού περῖμεναν ἔτοιμα καὶ τὰ ὅποια ξεκίνησαν ἀμέσως με κολπασμό, συνοδευόμενα ἀπὸ τοὺς ἐφίππουσ σωματοφύλακας.

Ἐπειτὰ ἀπὸ λίγες ὥρες, ὁ Καίσαρ τῆς Βανδώμης καὶ ὁ Ἀντώνιος τῶν Βουρβόνων ἔσπευσαν νὰ φθάσῃ σὲ τὰ ὑπόγεια τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἀμιεὺζ,

ὅπου εἶχαν σφαγῆ ἄλλοτε δεκάδες συνωμοτῶν καὶ τῶν ὁποίων οἱ τοῖχοι ἦσαν ἀκόμα αἰμοσταγεῖς...

Μιά ὥρα μετὰ τὴ σύλληψι τῶν δύο γυιῶν τοῦ Ἑρρίκου Δ', δύο καθαλλάρηδες κάλπαζαν πρὸς τὸ Παρίσι. Ὁ ἕνας ἦταν ὁ λοχαγὸς τῶν σωματοφυλάκων κι' ὁ ἄλλος ὁ γραμματεὺς τοῦ καρδινάλιου Ρισελιέ.

Ὁ πρῶτος μετέφερε μιά ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν βασίλισσα πού ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«Κυρία, ἐπιθυμῶ μόλις θὰ λάβετε τὴν ἐπιστολὴ μου, νὰ φύγετε ἀμέσως καὶ νάρθῃτε νὰ με συναντήσετε στὰ ἀνάκτορα τῆς Νάντης».

Ὁ γραμματεὺς τοῦ καρδινάλιου πάλι μετέφερε μιά ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου του, πρὸς τὴν δεσποινίδα Μονπανσιέ. Ὁ Ρισελιέ τῆς ἀνήγγελλε ὅτι ὁ γάμος της με τὸν πρίγκηπα Γάστωνα τοῦ Ἀνζού θὰ γινόταν στὰ ἀνάκτορα τῆς Νάντης κι' ὅτι ἔπρεπε νὰ πάη ἐκεῖ ὅσο τὸ δυνατόν ταχύτερα.

Ἡ δεσποινὶς Μονπανσιέ θρῖσκόταν πράγματι ἔπειτ' ἀπὸ δύο μέρες στὴ Νάντη. Ἀγαποῦσε τάχα τὸν Γάστωνα τοῦ Ἀνζού; Φιλοδοξοῦσε νὰ γίνῃ βασίλισσα;... Ὑπάκουε τυφλὰ στὸν καρδινάλιο;... Μυστήριον. Ὁ χαρακτήρ της παρέμεινε αἰνιγματώδης στὴν ἱστορία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν βασιλέα, αὐτὸς χαιρότανε με τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ βασίλισσα Ἄννα ἡ Αὐστριακὴ θὰ παρευρισκόταν στὸ γάμο αὐτὸν κι' ὅτι θ' ἀρρώσταινε ἀπὸ τὸ πείσμα της.

Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΤΟΥ ΡΑΣΚΑΣ

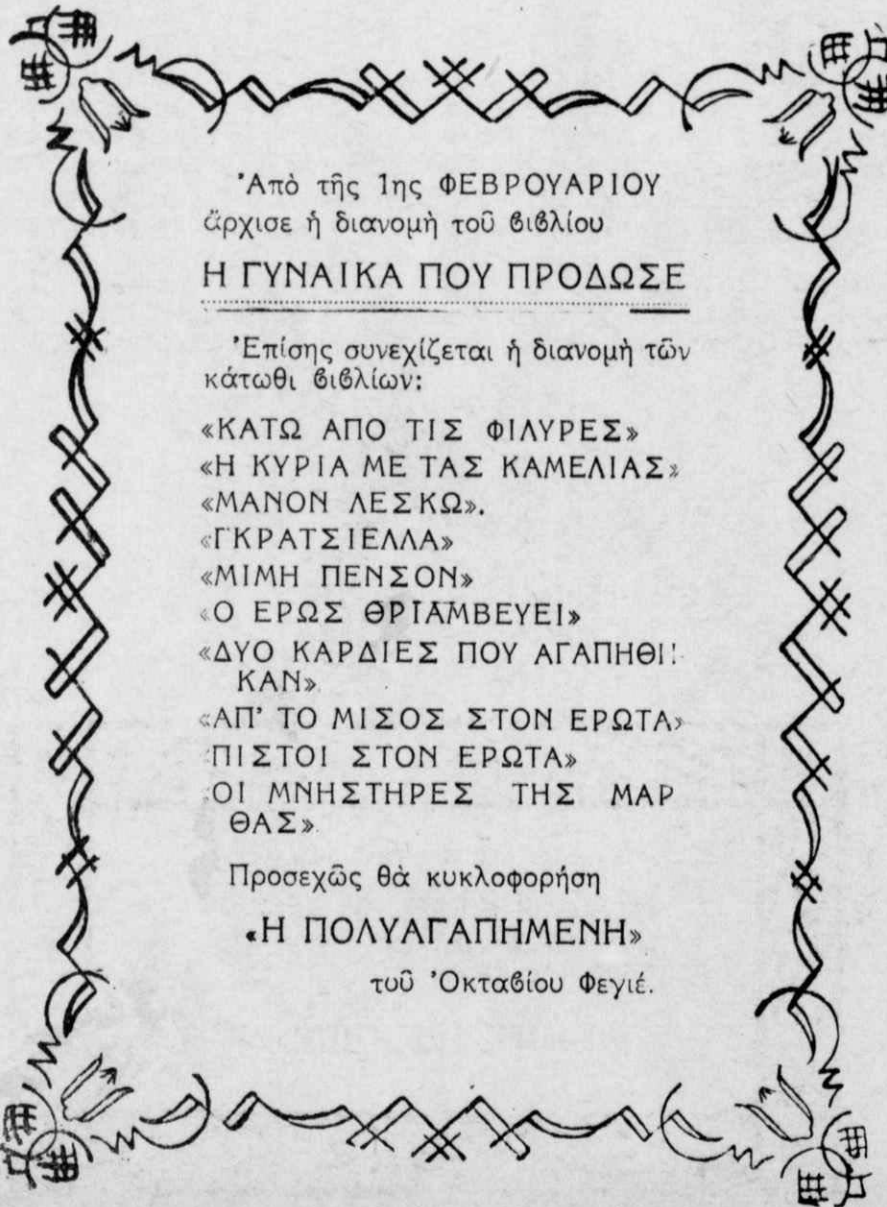
Ὁ Ρασκάς ἐντῶμεταξὺ θρῖσκόταν πάντα στὸ Μαρνουάρ, φυλάγοντας τὴ δούκισσα ντὲ Σεβρέζ. Ἐνα περιστατικὸ ὅμως ἀπροσδόκητο τὸν ἀνησυχόσε ἄρομερὰ καὶ τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ἦταν ἡ φυγὴ τῆς νεαρᾶς καμαριέρας Μαρίνας.

Ἡ φυγὴ αὐτὴ πραγματοποιήθηκε με τὸν ἀπλούστερο τρόπο τῷ κόσμῳ. Ὁ Ρασκάς, ἀφοῦ προηγουμένως νουθέτησε τὴ Μαρρίνα, ἀνέθεσε σ' αὐτὴ νὰ φροντίξῃ γιὰ τὴν ἀγορὰ τροφίμων, γιατί ἀσφαλῶς ἔπρεπε νὰ τρῶῃ στὴ μικρὴ θύλα, ὅπου ἔμενε φυλάγοντας τὴν αἰχμάλωτό του. Ἐξ ἄλλου ἔπρεπε κ' ἡ δούκισσα νὰ τρῶῃ ὡς τὴν ἡμέρα πού θὰ ἔφταναν οἱ ἄνθρωποι τοῦ καρδινάλιου γιὰ νὰ τὴν παραλάβουν.

— Πήγαινε, κυρά μου, εἶπε ὁ Ρασκάς στὴ Μαρρίνα, κρατᾷς τὰ χέρια σου τὴ ζωὴ τῆς κυρίας σου, γιατί ἂν πῆς μιά λέξι ἔξω σ' ὅποιονδήποτε, κχι δὲν ἐπιστρέψῃς ἐγκρίως, θὰ σκοτώσω τὴν κυρία σου.

Ἡ Μαρρίνα ὅμως ἔφυγε γιὰ νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ πειὰ. Ἡ νεαρὰ καμαριέρα, μόλις βγήκε ἀπ' τὴ θύλα, ἔτοξεε στοῦ Τιμπῶ κι' ἐκεῖ τὰ ἔμαθε ὅλα. Ἀμέσως κατόπιν φρόντισε νὰ βρῆ ἕν' ἀμάξι κι' ἔφυγε χωρὶς νὰ πῆ τίποτε στὸν Τιμπῶ, ὄχι γιατί ἀπιστοῦσε πειὰ σ' αὐτὸν, ἀλλὰ γιατί φοβότανε τὸ ζῆλο του. Ἦθελε νὰ σώσῃ μόνῃ της τὴν κυρία της.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀπὸ τῆς 1ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ἄρχισε ἡ διανομὴ τοῦ βιβλίου

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

Ἐπίσης συνεχίζεται ἡ διανομὴ τῶν
κάτωθι βιβλίων:

- «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ»
- «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»
- «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ».
- «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ»
- «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ»
- «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ»
- «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ»
- «ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ»
- «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ»
- «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ».

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ

«Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ»

τοῦ Ὀκταβίου Φεγιέ.